

indeholde hans Navn, Stilling og Bopæl, samt Betegnelse af det Forhold, der er Gjenstand for Sagen og Angivelse af de Lovbud, hvorefter det ansees strafbart.

Naar Sagen efter sin Beskaffenhed alene kan medføre Straf af Bøder, bør Tilsigelsen endvidere indeholde, at Tiltaltes Udeblivelse uden oplyst uovervindeligt Forfald vil bevirke, at han ansees at vedgaae den ham paasigtede Forseelse, saaledes som den i Tilsigelsen er betegnet.

§ 6.

Møder den Tiltalte, oplæser Dommeren først de ham tilfillede Rapporter og andre Dokumenter eller den fra en formentlig Forurettet indgivne Klage, samt Tilsigelsen, og opfordrer Tiltalte til at erklære sig over Sigtelsen.

Vedgaaer han derefter at være skyldig i det ham paasigtede Forhold, optages Sagen til Dom, uden at det i Reglen er nødvendigt at tilveiebringe yderligere Oplysninger.

§ 7.

Naar Tiltalte benægter eller ifkun tildels indrømmer Sigtelsens Rigtighed, føres Bevis i Sagen. Saafremt dette ikke kan skee straf, udsætter Dommeren Sagen til et følgende Retsmøde, idet han underretter Tiltalte om, naar dette skal afholdes, og tilkjendegiver ham, at han ikke kan vente nogen anden Tilsigelse til samme. Dommeren træffer derhos fornøden Foranstaltning til at Beviserne i Sagen kunne være tilstede i det saaledes berammede Møde.

§ 8.

Bidner indkaldes med lovbestemt Barsel og vidnefast ved en skriftlig Tilsigelse, der maa angive naar og hvor Mødet skal finde Sted og tillige i hvilken Anledning Vidneforklaring skal afgives, dog at Dommeren kan undlade at optage Meddelelse herom i Tilsigelsen, naar han finder, at de med Sagen forbundne Omstændigheder gjøre det utilraadeligt. Det betyder derhos Bidnet, hvilket Ansvar det paadrager sig ved at udeblive.

Udebliver et Bidne efter behørig Tilsigelse,

uden at kunne oplyse lovligt Forfald, straffes det med Bøder indtil 20 Rd.

§ 9.

Udebliver den Tiltalte, skjøndt behørig tilfagt, uden at anmelde og bevisliggjøre lovligt Forfald, ansees han, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om høiere Straf end Bøder, at vedgaae det ham paasigtede Forhold, og Sagen bliver da at paadømme uden videre Bevisførelse, med mindre Dommeren i de med Sagen forbundne Omstændigheder finder Anledning til endnu engang at lade den Tiltalte tilfige. Ligeledes bliver en Sag at paakjende uden videre Bevisførelse, naar den Tiltalte møder, men nægter at ville afgive Forklaring angaaende Sagen og de ham i Anledning af samme forelagte Spørgsmaal.

§ 10.

I Sager, der ikke kunne medføre høiere Straf end Bøder, kan Tiltalte lade møde ved en Anden, der er forsynet med skriftlig Fuldmagt og i alle Henseender beredt paa at meddele de fornødne Oplysninger. Er den mødte Befuldmægtigede ikke i Stand hertil, bliver Tiltalte at betragte som udebleven, og der forholdes efter Reglerne i foregaaende Paragraf.

§ 11.

Den Tiltalte er berettiget til at benytte en Sagførers Bistand. Skee dette, kan Sagføreren deltage i Forhandlingerne inden de Grændser, som af Dommeren anvises.

§ 12.

Naar Dommeren efter Tilendebringelsen af Sagens Behandling finder, at der ikke er Anledning til at ifsende høiere Straf end Bøder indtil 10 Rd., simpelt Fængsel indtil 8 Dage, Tvangsarbejde indtil 12 Dage, eller for Børn under 15 Aar Ris eller Fængsel indtil 8 Dage, paakjender han Sagen, der i saa Fald hverken fra Domsældtes eller det Offentliges Side kan paaanfes.

Befindes det derimod, at den Sigtede ikke vil kunne affone sin Brøde med en Straf